

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)

της 5ης Μαρτίου 2021 *

«Προσφυγή ακυρώσεως – Ενέργεια – Διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές – Κανονισμός (ΕΕ) 347/2013 – Παροχή εξουσιοδοτήσεως στην Επιτροπή – Άρθρο 290 ΣΛΕΕ – Πράξη κατ' εξουσιοδότηση για την τροποποίηση του ενωσιακού καταλόγου έργων κοινού ενδιαφέροντος – Φύση της πράξης διαρκούς της προθεσμίας εντός της οποίας το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να διατυπώσουν αντιρρήσεις – Πράξη μη δεκτική προσφυγής – Προδήλως απαράδεκτο»

Στην υπόθεση T-885/19,

Aquind Ltd, με έδρα τη Wallsend (Ηνωμένο Βασίλειο),

Aquind Energy Sàrl, με έδρα το Λουξεμβούργο (Λουξεμβούργο),

Aquind SAS, με έδρα τη Ρουέν (Γαλλία),

εκπροσωπούμενες από την S. Goldberg, τον C. Davis, τον J. Bille, solicitors, και τον E. White, δικηγόρο,

προσφεύγουσες,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης από την O. Beynet, την Y. Marinova και τον B. De Meester,

καθής,

υποστηριζόμενης από

την **Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας**, εκπροσωπούμενη από τον J. Möller, τον D. Klebs, την S. Heimerl και την S. Costanzo,

το **Βασίλειο της Ισπανίας**, εκπροσωπούμενο από την M. J. Ruiz Sánchez,

και

τη **Γαλλική Δημοκρατία**, εκπροσωπούμενη από τις A.-L. Desjonquères, C. Mosser και A. Daniel,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

παρεμβαίνοντες,

με αντικείμενο προσφυγή δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ με αίτημα την ακύρωση του κατ' εξουσιοδότηση κανονισμού (ΕΕ) 2020/389 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2020, L 74, σ. 1),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους V. Tomljenović, πρόεδρο, P. Škvařilová-Pelzl και I. Nömm (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: E. Coulon

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

Το ιστορικό της διαφοράς

- 1 Οι προσφεύγουσες, Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl και Aquind SAS, είναι οι φορείς υλοποίησης έργου ηλεκτρικής διασύνδεσης των δικτύων μεταφοράς ηλεκτρικής ενέργειας του Ηνωμένου Βασιλείου και της Γαλλίας (στο εξής: έργο διασύνδεσης Aquind).
- 2 Το έργο διασύνδεσης Aquind περιλήφθηκε στον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2018/540 της Επιτροπής, της 23ης Νοεμβρίου 2017, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2018, L 90, σ. 38), και θεωρήθηκε, επομένως, θεμελιώδους σημασίας έργο μεταξύ των αναγκαίων υποδομών για την ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς ενέργειας.
- 3 Δεδομένου ότι ο ενωσιακός κατάλογος έργων κοινού ενδιαφέροντος πρέπει να καταρτίζεται κάθε δύο έτη, ο κατάλογος που καταρτίστηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό 2018/540 αντικαταστάθηκε με εκείνον που καταρτίστηκε με τον κατ' εξουσιοδότηση κανονισμό (ΕΕ) 2020/389 της Επιτροπής, της 31ης Οκτωβρίου 2019, για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος (ΕΕ 2020, L 74, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός). Στον νέο κατάλογο που παρατίθεται στο παράρτημα του προσβαλλόμενου κανονισμού το έργο διασύνδεσης Aquind περιλαμβάνεται στον κατάλογο έργων που δεν θεωρούνται πλέον έργα κοινού ενδιαφέροντος της Ένωσης.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 4 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 25 Δεκεμβρίου 2019, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από το Γενικό Δικαστήριο να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό.

- 5 Στις 26 Μαρτίου 2020, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατέθεσε υπόμνημα αντικρούσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 6 Με έγγραφα που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 1, 8 και 17 Απριλίου 2020, αντιστοίχως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ της Επιτροπής.
- 7 Στις 12 Ιουνίου 2020, οι προσφεύγουσες κατέθεσαν υπόμνημα απαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 8 Με διατάξεις της 3ης Αυγούστου 2020, ο πρόεδρος του δεύτερου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου επέτρεψε την παρέμβαση, αντιστοίχως, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, του Βασιλείου της Ισπανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας.
- 9 Την 31η Αυγούστου 2020, η Επιτροπή κατέθεσε το υπόμνημα ανταπαντήσεως στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 10 Στις 11, 16 και 17 Σεπτεμβρίου 2020, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία κατέθεσαν, αντιστοίχως, υπομνήματα παρέμβασης στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 11 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό καθόσον αφαιρεί το έργο διασύνδεσης Aquino από τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος·
  - επικουρικώς, να ακυρώσει τον προσβαλλόμενο κανονισμό στο σύνολό του·
  - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 12 Η Επιτροπή και το Βασίλειο της Ισπανίας ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:
  - να απορρίψει την προσφυγή·
  - να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.
- 13 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας και η Γαλλική Δημοκρατία ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο να απορρίψει την προσφυγή.

Σκεπτικό

- 14 Κατά το άρθρο 126 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, όταν η προσφυγή είναι προδήλως απαράδεκτη, το Γενικό Δικαστήριο μπορεί οποτεδήποτε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη, χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.
- 15 Εν προκειμένω, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι έχει διαφωτιστεί επαρκώς από τα έγγραφα της δικογραφίας ώστε να αποφανθεί χωρίς να συνεχίσει τη διαδικασία.

- 16 Προκαταρκτικώς, υπενθυμίζεται ότι, υποστηριζόμενη συναφώς από τη Γαλλική Δημοκρατία, η Επιτροπή διατύπωσε, χωρίς να προβάλλει τυπικά ένσταση απαραδέκτου, επιφυλάξεις στο υπόμνημα αντικρούσεως όσον αφορά το παραδεκτό της προσφυγής ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού. Συγκεκριμένα, η Επιτροπή παρατήρησε ότι η προσφυγή που άσκησαν οι προσφεύγουσες ήταν πρόωγη, δεδομένου ότι, κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής τους, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είχε ακόμη τεθεί σε ισχύ, υπέκειτο στη διαδικασία διατύπωσης αντιρρήσεων που προβλέπεται από τον κανονισμό (ΕΕ) 347/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τις κατευθυντήριες γραμμές για τις διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές, την κατάργηση της απόφασης αριθ. 1364/2006/ΕΚ και την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 713/2009, (ΕΚ) αριθ. 714/2009 και (ΕΚ) αριθ. 715/2009 (ΕΕ 2013, L 115, σ. 39), και δεν συνιστούσε, επομένως, οριστική πράξη δεκτική προσφυγής.
- 17 Στο υπόμνημα απαντήσεως, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η προσφυγή ακυρώσεως είναι παραδεκτή και αντικρούουν τα επιχειρήματα της Επιτροπής επί του ζητήματος αυτού. Καταρχάς, υπογραμμίζουν ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό την 31η Οκτωβρίου 2019 και ότι, παρά τη δημοσίευσή του στην Επίσημη Εφημερίδα το πρώτον στις 11 Μαρτίου 2020, ο κανονισμός ήταν ήδη διαθέσιμος στον διαδικτυακό τόπο της Επιτροπής. Εν συνεχεία, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η νομολογία δεν θεωρεί ότι η ημερομηνία έναρξης ισχύος μιας πράξης ασκεί επιρροή προκειμένου να καθοριστεί αν τα μέτρα συνιστούν προπαρασκευαστική πράξη ή οριστική θέση του θεσμικού οργάνου. Συναφώς, επισημαίνουν επίσης ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά την οριστική θέση της Επιτροπής και ότι δεν εκδόθηκε καμία άλλη νομική πράξη δεκτική προσφυγής ακυρώσεως. Επιπλέον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, στο πλαίσιο της διαδικασίας διατύπωσης αντιρρήσεων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν είχαν τη δυνατότητα να εκδώσουν τροποποιημένη πράξη, αλλά μπορούσαν μόνο να εμποδίσουν τη θέση σε ισχύ του προσβαλλόμενου κανονισμού. Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι, εάν το Συμβούλιο ή το Κοινοβούλιο είχαν αντιταχθεί στη θέση σε ισχύ του προσβαλλόμενου κανονισμού, η Επιτροπή θα μπορούσε να καταργήσει την πράξη της και να εκδώσει νέα πράξη. Τέλος, ο οριστικός χαρακτήρας του προσβαλλόμενου κανονισμού επιβεβαιώνεται επίσης, κατά τις προσφεύγουσες, από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν εξέδωσε καμία άλλη νομική πράξη μετά την παρέλευση της προθεσμίας διατύπωσης αντιρρήσεως και η ημερομηνία του προσβαλλόμενου κανονισμού παραμένει η 31η Οκτωβρίου 2019.
- 18 Κατά πάγια νομολογία, συνιστούν πράξεις ή αποφάσεις δυνάμενες να αποτελέσουν αντικείμενο προσφυγής ακυρώσεως, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, τα μέτρα που παράγουν δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος, μεταβάλλοντας ουσιωδώς τη νομική του κατάσταση (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 9, και της 16ης Ιουλίου 1998, Regione Toscana κατά Επιτροπής, T-81/97, EU:T:1998:180, σκέψη 21).
- 19 Όταν πρόκειται για πράξεις ή αποφάσεις που λαμβάνονται κατόπιν διαδικασίας η οποία περιλαμβάνει πλείονα στάδια, ιδίως εφόσον αποτελούν κατάληξη εσωτερικής διαδικασίας, κατ' αρχήν, συνιστούν πράξη δεκτική προσφυγής μόνον τα μέτρα τα οποία καθορίζουν οριστικώς τη θέση του θεσμικού οργάνου κατά το πέρας της εν λόγω διαδικασίας και όχι τα ενδιάμεσα μέτρα, σκοπός των οποίων είναι η προετοιμασία της τελικής απόφασης (αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 10, και της 10ης Ιουλίου 1990, Automec κατά Επιτροπής, T-64/89, EU:T:1990:42, σκέψη 42).

- 20 Υπενθυμίζεται επίσης ότι, κατά πάγια νομολογία, στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, το παραδεκτό της προσφυγής πρέπει να εκτιμάται σε σχέση με την υφιστάμενη κατά τον χρόνο κατάθεσης του δικογράφου της προσφυγής κατάσταση [αποφάσεις της 24ης Οκτωβρίου 2013, *Deutsche Post* κατά Επιτροπής, C-77/12 P, μη δημοσιευθείσα, EU:C:2013:695, σκέψη 65, της 9ης Σεπτεμβρίου 2014, *Hansestadt Lübeck* κατά Επιτροπής, T-461/12, EU:T:2014:758, σκέψη 22 (μη δημοσιευθείσα), και της 25ης Οκτωβρίου 2018, *KF* κατά Δορυφορικού Κέντρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (SATCEN), T-286/15, EU:T:2018:718, σκέψη 164].
- 21 Εξάλλου, οι διατάξεις του άρθρου 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, που ορίζουν τις διατυπώσεις – κοινοποίηση ή δημοσίευση – από τις οποίες εκκινεί η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής ακυρώσεως, δεν εμποδίζουν τον προσφεύγοντα να καταθέσει το δικόγραφο της προσφυγής του ενώπιον του δικαστή της Ένωσης μόλις εκδοθεί η επίμαχη πράξη, χωρίς να αναμείνει την κοινοποίηση ή τη δημοσίευσή της. Πράγματι, στο άρθρο αυτό δεν διευκρινίζεται ότι η άσκηση μιας τέτοιας προσφυγής εξαρτάται από τη δημοσίευση ή την κοινοποίηση της επίμαχης πράξης. Προκειμένου να δοθεί στους ενδιαφερομένους επαρκές χρονικό διάστημα για να προσβάλουν, με πλήρη γνώση της υπόθεσης, δημοσιευθείσα πράξη της Ένωσης, η προθεσμία για την άσκηση προσφυγής κατά της πράξης αυτής δεν αρχίζει να τρέχει, κατά το προμνησθέν άρθρο 263, έκτο εδάφιο, ΣΛΕΕ, παρά μόνον από τη δημοσίευσή της. Εξάλλου, η άσκηση προσφυγής κατά πράξης της Ένωσης μετά την έκδοσή της και πριν από τη δημοσίευσή της ουδόλως προσκρούει στον σκοπό της προθεσμίας άσκησης προσφυγής, η οποία, κατά πάγια νομολογία, αποσκοπεί στην προστασία της ασφάλειας δικαίου, αποτρέποντας την επ' αόριστον αμφισβήτηση των πράξεων της Ένωσης που παράγουν έννομα αποτελέσματα. Επομένως, μολονότι η δημοσίευση μιας πράξης θέτει σε κίνηση την προθεσμία άσκησης προσφυγής, μετά τη λήξη της οποίας η εν λόγω πράξη καθίσταται απρόσβλητη, εντούτοις δεν συνιστά προϋπόθεση θεμελίωσης του δικαιώματος άσκησης προσφυγής κατά της εν λόγω πράξης (πρβλ. απόφαση της 26ης Σεπτεμβρίου 2013, *PPG* και *SNF* κατά *ECHA*, C-626/11 P, EU:C:2013:595, σκέψεις 35 έως 39). Υπογραμμίζεται, εντούτοις, ότι η δυνατότητα άσκησης προσφυγής πριν από τη δημοσίευση της επίμαχης πράξης υφίσταται μόνον υπό την προϋπόθεση ότι, όπως υπομνήσθηκε στη σκέψη 18 ανωτέρω, η επίμαχη πράξη παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα του προσφεύγοντος.
- 22 Υπό το πρίσμα της νομολογίας αυτής πρέπει να εξεταστεί αν ο προσβαλλόμενος κανονισμός συνιστά πράξη δεκτική προσφυγής και, επομένως, αν η προσφυγή είναι παραδεκτή.
- 23 Υπενθυμίζεται, πρώτον, ότι η Επιτροπή εξέδωσε τον προσβαλλόμενο κανονισμό κατ' εξουσιοδότηση που της παρέσχε ο νομοθέτης, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 290 ΣΛΕΕ. Συγκεκριμένα, το άρθρο 290, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ προβλέπει ότι με νομοθετική πράξη μπορεί να ανατίθεται στην Επιτροπή η εξουσία έκδοσης μη νομοθετικών πράξεων γενικής ισχύος που συμπληρώνουν ή τροποποιούν ορισμένα μη ουσιώδη στοιχεία της νομοθετικής πράξης. Στην ίδια διάταξη επισημαίνεται εξάλλου ότι οι νομοθετικές πράξεις οριοθετούν σαφώς τους στόχους, το περιεχόμενο, την έκταση και τη διάρκεια της εξουσιοδότησης. Στο άρθρο 290, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ διευκρινίζεται ότι οι νομοθετικές πράξεις καθορίζουν σαφώς τις προϋποθέσεις στις οποίες υπόκειται η εξουσιοδότηση, οι οποίες είναι, αφενός, ότι το Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορεί να αποφασίσει την ανάκληση της εξουσιοδότησης και, αφετέρου, ότι η κατ' εξουσιοδότηση πράξη μπορεί να τεθεί σε ισχύ μόνον εφόσον το Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο δεν εκφράσει αντιρρήσεις εντός της προθεσμίας που καθορίζει η νομοθετική πράξη.
- 24 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι, με τον κανονισμό 347/2013, ο νομοθέτης εξουσιοδότησε την Επιτροπή να καταρτίζει και να αναθεωρεί τον ενωσιακό κατάλογο έργων κοινού ενδιαφέροντος όσον αφορά τις στρατηγικές διευρωπαϊκές ενεργειακές υποδομές.

- 25 Κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, και παράγραφος 4, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 347/2013, η Επιτροπή καταρτίζει τον κατάλογο αυτό βάσει των περιφερειακών καταλόγων που εκδίδουν τα όργανα λήψης αποφάσεων των περιφερειακών ομάδων, απαρτιζόμενα από τα κράτη μέλη και την Επιτροπή, ανάλογα με τη συμβολή του κάθε έργου στην υλοποίηση διαδρόμων και ζωνών προτεραιότητας των ενεργειακών υποδομών και με το κατά πόσον πληρούνται τα κριτήρια για τα έργα κοινού ενδιαφέροντος.
- 26 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 16, παράγραφος 4, του κανονισμού 347/2013, αμέσως μόλις εγκρίνει μια πράξη κατ' εξουσιοδότηση, η Επιτροπή την κοινοποιεί ταυτόχρονα στο Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο. Κατά το άρθρο 16, παράγραφος 5, του ίδιου κανονισμού, κατ' εξουσιοδότηση πράξη η οποία έχει εκδοθεί αρχίζει να ισχύει μόνον εάν δεν διατυπωθεί αντίρρηση από το Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο εντός προθεσμίας δύο μηνών από την κοινοποίησή της στο Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο ή εάν, πριν από τη λήξη της προθεσμίας αυτής, τόσο το Κοινοβούλιο όσο και το Συμβούλιο ενημερώσουν την Επιτροπή ότι δεν θα διατυπώσουν αντίρρηση. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά δύο μήνες κατόπιν πρωτοβουλίας του Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
- 27 Τρίτον, διαπιστώνεται ότι, εν προκειμένω, το στάδιο κατά το οποίο το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούσαν να διατυπώσουν ενδεχόμενες αντιρρήσεις κατά του προσβαλλόμενου κανονισμού έληγε αρχικώς την 31η Δεκεμβρίου 2019. Το στάδιο αυτό παρατάθηκε κατά δύο μήνες, ήτοι έως την 29η Φεβρουαρίου 2020. Κατά την τετράμηνη αυτή περίοδο, το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν διατύπωσαν καμία αντίρρηση. Συνακόλουθα, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δημοσιεύθηκε στην Επίσημη Εφημερίδα στις 11 Μαρτίου 2020 και τέθηκε σε ισχύ την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή του.
- 28 Από τα προεκτεθέντα συνάγεται ότι, κατά την άσκηση της προσφυγής ακυρώσεως, ήτοι στις 25 Δεκεμβρίου 2019, το στάδιο της διατύπωσης αντιρρήσεων, κατά τη διάρκεια του οποίου το Κοινοβούλιο ή το Συμβούλιο μπορούσαν να αντιταχθούν στη θέση σε ισχύ του προσβαλλόμενου κανονισμού, δεν είχε ολοκληρωθεί.
- 29 Πρέπει όμως να υπογραμμισθεί ότι ο μηχανισμός εξουσιοδότησεως που προβλέπεται στο άρθρο 290 ΣΛΕΕ πρέπει να ληφθεί υπόψη στο σύνολό του. Το άρθρο 290, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ προβλέπει τη δυνατότητα να υπόκειται η εξουσιοδότηση για την έκδοση μη νομοθετικών πράξεων γενικής ισχύος σε μια προϋπόθεση, ήτοι αυτήν της επιτυχούς υποβολής στη δοκιμασία της παρέλευσης άπρακτης της προθεσμίας που καθορίζεται στη νομοθετική πράξη για τη διατύπωση αντιρρήσεων. Επομένως, η ολοκλήρωση της δοκιμασίας αυτής συνδέεται άρρηκτα με την προσήκουσα υλοποίηση της εξουσιοδότησης.
- 30 Στον κανονισμό 347/2013, ο νομοθέτης έκανε χρήση της προβλεπόμενης στο άρθρο 290, παράγραφος 2, ΣΛΕΕ δυνατότητας να θέσει την εξουσιοδότηση προς την Επιτροπή υπό την προϋπόθεση της ολοκλήρωσης του σταδίου διατύπωσης αντιρρήσεων. Συνεπώς, η εξουσία της Επιτροπής να εκδώσει, κατ' εφαρμογήν του εν λόγω κανονισμού, πράξη κατ' εξουσιοδότηση η οποία παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα απαιτεί την ολοκλήρωση του συνόλου της διαδικασίας που διασφαλίζει την προσήκουσα υλοποίηση της εξουσιοδότησης και, επομένως, την εκπλήρωση της προβλεπόμενης από τον εν λόγω κανονισμό προϋπόθεσης.
- 31 Με άλλα λόγια, αυτό σημαίνει ότι η Επιτροπή μπορεί να θεσπίσει πράξη κατ' εξουσιοδότηση ανήκουσα στην έννομη τάξη και παράγουσα, επομένως, δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα μόνον εφόσον πληρωθεί η προβλεπόμενη στον κανονισμό 347/2013 προϋπόθεση και, συνεπώς, η εκδοθείσα πράξη διέλθει από το «στάδιο διατύπωσης αντιρρήσεων» μέγιστης διάρκειας τεσσάρων μηνών.

- 32 Όπως υπογραμμίστηκε στις σκέψεις 27 και 28 ανωτέρω, η προβλεπόμενη στο άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού 347/2013 προϋπόθεση δεν είχε πληρωθεί κατά τον χρόνο άσκησης της προσφυγής ακυρώσεως. Ως εκ τούτου, η πράξη που εξέδωσε η Επιτροπή την 31η Οκτωβρίου 2019 δεν μπορούσε να θεωρηθεί οριστική στις 25 Δεκεμβρίου 2019 και δεν μπορούσε να θεωρηθεί πράξη παράγουσα δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών κατά την ίδια ημερομηνία.
- 33 Επομένως, ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν συνιστούσε πράξη δεκτική προσφυγής στις 25 Δεκεμβρίου 2019.
- 34 Στο πλαίσιο αυτό, αφενός, υπογραμμίζεται ότι τυχόν επί της ουσίας εξέταση της προσφυγής ακυρώσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού θα συνεπαγόταν τη διατύπωση κρίσης από το Γενικό Δικαστήριο επί ζητημάτων για τα οποία το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο δεν είχαν ακόμη τη δυνατότητα να αποφανθούν και, συνεπώς, θα είχε ως αποτέλεσμα να προκαταλάβει τη συζήτηση επί της ουσίας και να δημιουργήσει σύγχυση μεταξύ των διακριτών σταδίων της διαδικασίας, διοικητικής και δικαστικής. Κατά συνέπεια, μια τέτοια προσφυγή δεν συμβιβάζεται με το σύστημα κατανομής των αρμοδιοτήτων μεταξύ των θεσμικών οργάνων της Ένωσης, όπως είναι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αφενός, και ο δικαστής της Ένωσης, αφετέρου, ούτε με τις απαιτήσεις ορθής απονομής της δικαιοσύνης και σύννομης διεξαγωγής της διοικητικής διαδικασίας (πρβλ. αποφάσεις της 11ης Νοεμβρίου 1981, IBM κατά Επιτροπής, 60/81, EU:C:1981:264, σκέψη 20, και της 13ης Οκτωβρίου 2011, Deutsche Post και Γερμανία κατά Επιτροπής, C-463/10 P και C-475/10 P, EU:C:2011:656, σκέψη 51).
- 35 Αφετέρου, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα των προσφευγουσών ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν τροποποιήθηκε τελικώς κατά το στάδιο διατύπωσης αντιρρήσεων από το Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο. Συγκεκριμένα, το γεγονός ότι η αρχική πράξη –ήτοι, ο προσβαλλόμενος κανονισμός– δεν τροποποιήθηκε δεν μεταβάλλει τη φύση της πράξης. Επομένως, η μη τροποποίηση δεν παρέχει στο Γενικό Δικαστήριο τη δυνατότητα να θεωρήσει ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός –πράξη η οποία, λαμβανομένης υπόψη της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 20 ανωτέρω, είναι η μόνη πράξη που μπορεί να εξεταστεί από τον δικαστή της Ένωσης στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως– αντιστοιχεί στην οριστική πράξη η οποία εκδόθηκε και τέθηκε σε ισχύ στο πέρας της νομοθετικής διαδικασίας που προβλέπεται, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 290 ΣΛΕΕ, στο άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού 347/2013.
- 36 Για τους λόγους αυτούς, θα αποτελούσε επίσης τεχνητή κατασκευή και θα ήταν νομικώς εσφαλμένο να θεωρηθεί ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός παρήγε δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα από την έκδοσή του, την 31η Οκτωβρίου 2019, και ότι αυτά απλώς ανεστάλησαν εν όψει ενδεχόμενης διατύπωσης αντίρρησης εκ μέρους του Κοινοβουλίου ή του Συμβουλίου.
- 37 Λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των προεκτεθέντων, πρέπει να γίνει δεκτό ότι ο προσβαλλόμενος κανονισμός δεν είναι οριστική πράξη η οποία παράγει δεσμευτικά έννομα αποτελέσματα ικανά να θίξουν τα συμφέροντα των προσφευγουσών. Ως εκ τούτου, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως απαράδεκτη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 38 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Εν προκειμένω, δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει να φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους καθώς και τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της Επιτροπής.
- 39 Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 138, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν στη δίκη φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους. Ως εκ τούτου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα)

διατάσσει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή ως προδήλως απαράδεκτη.
- 2) Καταδικάζει την Aquind Ltd, την Aquind Energy Sàrl και την Aquind SAS να φέρουν, πέραν των δικαστικών εξόδων τους, τα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Επιτροπή, περιλαμβανομένων των εξόδων της διαδικασίας ασφαλιστικών μέτρων.
- 3) Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία φέρουν τα δικαστικά έξοδά τους.

Λουξεμβούργο, 5 Μαρτίου 2021.

Ο Γραμματέας
E. Coulon

Η Πρόεδρος
V. Tomljenović